

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji i Nauki z dnia 8 marca 2022 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla liceum ogólnokształcącego, technikum oraz branżowej szkoły II stopnia (Dz.U. z dnia 17 marca 2022 r., poz. 622) w rozdziale **24. Wyprawy krzyżowe** na poziomie rozszerzonym należy wyjaśnić związek między reformami gregoriańskimi a ruchem krucjatowym.

24. Wyprawy krzyżowe

Strona 254, podmiana pierwszego akapitu podrozdziału

R

Przyczyny wypraw krzyżowych

Już od starożytności Ziemia Święta była celem pielgrzymek chrześcijan. Nie zmieniło tego nawet zdobycie jej w VII w. przez Arabów. Rządzący Jerozolimą kalifowie dostrzegali korzyści płynące z obecności pielgrzymów. **W następstwie reform gregoriańskich liczba pielgrzymów stale wzrastała. Ludzie uważali, że dzięki pielgrzymkom odbywają pokutę, a tym samym zyskują łaskę i zmagają z siebie grzechy.** Sytuacja zmieniła się w połowie XI w., kiedy to Palestyna została zajęta przez **Turków seldżuckich** pochodzących z południowo-zachodniej Azji. Ich agresywna polityka nie tylko zagrażała ruchowi pielgrzymkowemu, ale także bezpieczeństwu Cesarstwa Bizantyńskiego. Z tego powodu cesarz bizantyński zwrócił się o pomoc do papieża **Urbana II**, który na **synodzie w Clermont** (czyt. klermą) w **1095 r.** wezwał wszystkich katolików do „pomocy wschodnim chrześcijanom”. Stało się to bezpośrednią przyczyną zorganizowania I krucjaty i stanowiło początek **wypraw krzyżowych (krucjat)**.